

Alkotmánybíróság
Donáti u. 35-45.
Budapest
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01726 - 0 / 2020
Érkezett:	2020 OKT 13.
Példány:	Kezelőiroda:
1	3
Melléklet:	db.

Dr. Nyári Péter

Dr. Nyári Péter ügyvéd

mint

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Az ügy száma:	23743 / 16
Érkezett:	2020 OKT 01.
Fld:	Mell.: db. Leróva ill: db.
	renikus iratról solat. P. Iroda

indítványozó
igazolt jogi képviselőjének

ALKOTMÁNYJOGI PANASZA

A Debreceni Járásbíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozási szám: 23.P.23.543/2016/55.

Fenti számra hivatkozással ügyfelem, [REDACTED] (a továbbiakban: indítványozó) [REDACTED] a csatolt szám alatti lakos, mint indítványozó (a továbbiakban: indítványozó) [REDACTED] meghatalmazással igazolt alulírott Dr. Nyári Péter ügyvéd [REDACTED] a törvényes határidőn belül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (a továbbiakban: Abtv.) alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a Tisztelt Alkotmánybíróság felé:

1. Az indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 3.Pf.20.128/2019/4. számú ítéletének és a Kúria Pfv.I.21.083/2019/12. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

2. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Indítványozó, mint felperes (a továbbiakban: indítványozó) több irányú keresetet terjesztett elő a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló polgári peres eljárás ellenérdekű felével, mint alperessel (a továbbiakban: alperes) szemben.

Az elsőfokú bíróság feljogosította az indítványozót, hogy az indítványozói és az alperesi ingatlant elválasztó kerítés két kerítés mezőjében lévő felfagyás javítási munkálatait az alperes költségére elvégezze. Az elsőfokú bíróság a javítási munkálatok alperesre eső ellenértékét 15 000 (tizenötezer) forint + 4050 (négyezer-ötven) forint ÁFA összegben, összesen 19 050 (tizenkilencezer-ötven) forintban állította meg, amely viselésére az alperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az indítványozónak 65 132 (hatvanötezer-százharminckettő) forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan az indítványozó keresetét elutasította.

Az indítványozó fellebbezést nyújtott be az elsőfokú bíróság ítéletével szemben.

A másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 3.Pf.20.128/2019/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes által az indítványozónak fizetendő perköltség összegét 31.208 (harmincegyezer-kettőszáznyolc) forintra leszállította, az indítványozó által lelet készítésének terhével megfizetendő illeték összegét pedig 24.600 (huszonnégyezer-hatszáz) forintra felemelte; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal a kiegészítéssel, hogy az alperes a kerítésjavítás elvégzésétől számított 15 (tizenöt) nap alatt köteles a felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forintot megfizetni.

A másodfokú bíróság kötelezte az indítványozót, hogy 15 (tizenöt) nap alatt fizessen meg az

alperesnek 32.500 (harminckettőezer-ötszáz) forint fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezte továbbá a másodfokú bíróság az indítványozót, hogy 8 (nyolc) nap alatt lelet készítésének terhével fizessen meg 64.800 (hatvannégyezer-nyolcszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Pfv.I.21.083/2019/12. számú ítéletében a másodfokú bíróság 3.Pf.20.128/2019/4. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta; kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria ítélete szerint a felülvizsgálati kérelem hiányos és a hivatkozott eljárási jogszabálysértés valamint az annak alapjául szolgáló jogszabályhely nem áll összhangban egymással.

A felülvizsgálati kérelemben a régi Pp. 215. §-ának sérelmére hivatkoztam, mint az indítványozó jogi képviselője, amely a következőket mondja ki:

„A döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelem, illetőleg az ellenkérelem; ez a szabály a főkövetelés járulékaire (kamat, költség stb.) is kiterjed.”; nem hivatkoztam a régi Pp. 239. §-ában foglalt utaló szabályra, amely a következőket mondja ki:

„Amennyiben a jelen fejezet másként nem rendelkezik, a törvény Második Részének az első fokú eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú eljárásban is megfelelően alkalmazni kell.”

A másodfokú bíróság a Kúria által hatályában fenntartott, jogerős ítéletében – indokolását tekintve – akként változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy az alperes fellebbezési ellenkérelme az előtető és a napellenző rács vonatkozásában a másodfokú bíróság jogerős ítéletében „visszatükröződő” petitumot nem tartalmazott, ezért álláspontom szerint a másodfokú bíróság önkényesen, egyúttal a jogszabályi kereteket meghaladva hozta meg jogerős, a Kúria által hatályában fenntartott ítéletét. Ilyen ítélet meghozatalára a másodfokú bíróságnak – álláspontom szerint – nem volt jogszabályi lehetősége, a fellebbezési ellenkérelem túlterjeszkedett a másodfokú bíróság.

A másodfokú bíróság és a Kúria önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

3. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit először fellebbezés, majd felülvizsgálati kérelem formájában kimerítette.

4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Pfv.I.21.083/2019/12. számú ítélete az indítványozó meghatalmazott jogi képviselőjével 2020. augusztus 04. napján került elektronikus úton közlésre.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül került az alkotmányjogi panasz előterjesztésre.

5. Az indítványozó érintettsége

Az indítványozó a polgári per felperese, így érintettsége az egyedi ügyben fennáll az Abtv. 27. §-a értelmében.

Az indítványozó a polgári perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten Magyarország Alkotmánybírósága előtti képviselet ellátására

kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatolt a jogi képviselő jelen alkotmányjogi panasz mellékletében.

6. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség (Abtv. 29. §)

Az Abtv. 29. §-a kimondja a következőket:

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. (az Alkotmánybíróság ügyszáma: IV/00840/2019)

Jelen esetben a másodfokú bíróság és a Kúria önkényes, nyilvánvalóan *contra legem* bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog sérelmét valósította meg, amely egyúttal alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel.

Ebben az eljárásjogi helyzetben Magyarország Tisztelt Alkotmánybírósága nem tekinthető „negyedfokú”, rendes bírósági hatáskörökkel felruházni kívánt jogorvoslati fórumnak, a hazai jogrendben mindenek felett álló „szuperbíróságnak”, quasi – tudomásom szerinti saját terminológiámmal élve – „szuprajuridicionális” avagy „supraiusdictio” jogával rendelkező testületnek.

Ilyen jogköre Magyarország Alkotmánybíróságának nincsen, figyelemmel Magyarország Alaptörvénye 24. cikkében foglaltakra.

7. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti az Alaptörvény / Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (1) bekezdése 2. fordulatát (...tisztességes és nyilvános tárgyalás...).

8. A megsemmisíteni kért bírósági döntés alaptörvény-ellenességének részletes indokolása

Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság túlterjeszkedett az alperesi fellebbezési kérelem korlátain, amikor a másodfokú bíróság a jogerős ítélet 7. oldalán az elötető és a napellenző rács vonatkozásában a peres felek között egy olyan, az ingatlan-nyilvántartásba be nem jegyzett jogosultságra vonatkozó atipikus használati megállapodás létrejöttét állította és quasi konstituálta, amely – tartalma szerint – a szolgálatomhoz áll közel.

Így a másodfokú bíróság a jogvitát bármiféle ilyen irányú alperesi hivatkozás hiányában *sui generis* módon oldotta fel.

A másodfokú bíróság ítéletét a Kúria hatályában fenntartotta.

Ezáltal a másodfokú ítélet és a Kúria ítélete sérti a Pp. 215. §-át, amely az érdemi döntés korlátait határozza meg, és amely a Pp. 239. §-ának utaló szabálya folytán a másodfokú eljárásban is irányadó álláspontom szerint.

A másodfokú bíróság és a Kúria önkényes, nyilvánvalóan *contra legem* bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

„Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata alapján a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy

valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} (az Alkotmánybíróság ügyszáma: IV/00840/2019)

Azonban jelen esetben a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon megfelelően nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normát miért nem alkalmazta.

A bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe.

„Az Alkotmánybíróság ... elismerte, hogy a *contra legem* jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezethet. Ennek megállapításának azonban kivételes esetben lehet helye, és a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája csak akkor merülhet fel, ha a következő – egymást erősítő – feltételek együttes fennállása megállapítható. Egyrészt a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazza. Másrészt, ezzel párhuzamosan, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe. Harmadrészt, ha a bíróság döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapítja, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatálybaléptetésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezett {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]}. [40] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában tehát a *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás csak kivételesen alapozza meg az alaptörvény-ellenességet, mégpedig akkor, ha a *contra legem* jogalkalmazás egyben – a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt feltételek fennállása esetén – alaptörvény-ellenesnek (*contra constitutionem*) minősül {lásd: 3280/2017. (XI. 2.) AB határozat, Indokolás [38]}.”:

„Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében ragadta meg {legutóbb: 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}. Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh2.) összekapcsolta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi érveléssel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével {Indokolás [23]}.” Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállását és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközését. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság *contra legem* jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányosság

jogsérelem szintjére (Indokolás [29]). Tehát a *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A *contra legem* jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz az Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (*contra constitutionem*).

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (új Pp.) hatályba léptetésével a harmadik konjunktív feltétel is megvalósult.

Ezzel a 3295/2019. (XI.18.) AB végzésben foglalt, a *contra legem* jogalkalmazás megállapíthatóságának egyes, egymást erősítő feltételei fennállnak.

A *contra legem* jogalkalmazás egyben alaptörvény-ellenesnek (*contra constitutionem*) is minősül jelen esetben, figyelemmel a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt feltételek fennállására.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke szerint: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása kapcsán, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, *contra legem* bírói jogalkalmazás által.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szerint „Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. (...)”

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szintén a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása kapcsán, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, *contra legem* bírói jogalkalmazás által.

A 20/2017. (VII.18.) AB határozat alapján *contra legem* bírói jogalkalmazás a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja:

Az AB határozatban írottak szerint:

„A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés 2. fordulatainak (...tisztességes ...tárgyaláson...) sérelme megvalósult, amely szerint:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

belül bírálja el.

A másodfokú bíróság és a Kúria a sérelmezett eljárásában a perbeli ügyben alkalmazandó jogszabályt figyelmen kívül hagyta, ezáltal sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga.

9. Egyéb megállapítások

Kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatolt a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.

Az indítványozó nyilatkozik arról, hogy a személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Az indítványozó nyilatkozik továbbá arról, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, továbbá perújítási eljárás nincsen folyamatban.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § rendelkezései alapozzák meg.

Az Abtv. 27. §-a alapján azonban alkotmányjogi panasz a bírósági ítélettel szemben előterjeszhető, tekintettel arra, hogy az imént is hivatkozott jogszabályi rendelkezés - figyelemmel az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára - lehetővé teszi.

2019. április 4-ei döntésében („decision”) (Application no. 71327/13) az Emberi Jogok Európai Bírósága megfelelő és hatékony jogorvoslatnak nyilvánította az alkotmányjogi panaszt, mely tényre tekintettel Magyarország Alkotmánybírósága ilyen jellegű eljárásának kezdeményezése esetleges elmulasztása esetén az Emberi Jogok Európai Bíróság az oda benyújtásra kerülő vagy benyújtott panaszt ab ovo elfogadhatatlannak nyilvánítja, mint ahogy azt egyhangúlag tette az imént hivatkozott, az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyamatban volt ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága Negyedik Tanácsa a 2019. március 12-ei ülését követően meghozott, imént hivatkozott döntésében.

Debrecen, 2020. október 01.

Tisztelettel:

Dr. Nyári Péter

ügyvéd

indítványozó képviseletében

Melléklet: ügyvédi meghatalmazás, egy példányban.

